

¹وَلَمَّا سَمِعَ الْكَنَعَانِيُّ مَلِكُ عَرَادَ السَّاكِنُ فِي الْجَنُوبِ أَنَّ إِسْرَائِيلَ جَاءَ فِي طَرِيقِ أَتَارِيمَ، حَارَبَ إِسْرَائِيلَ وَسَبَى مِنْهُمْ سَبْيًا.² فَتَدَرَّ إِسْرَائِيلُ تَدَرًّا لِلرَّبِّ وَقَالَ، إِنَّ دَفَعْتُ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ إِلَى يَدَيَّ أَحَرَّمْتُ مُدْبَتَّهُمْ.³ فَسَمِعَ الرَّبُّ لِقَوْلِ إِسْرَائِيلَ، وَدَفَعَ الْكَنَعَانِيِّينَ، فَحَرَّمُوهُمْ وَمُدْبَتَّهُمْ. قَدَعِيَ اسْمُ الْمَكَانِ حُرْمَةً.⁴ وَارْتَحَلُوا مِنْ جَبَلِ هُورٍ فِي طَرِيقِ بَحْرِ سُوفٍ لِيَدُورُوا بِأَرْضِ أَدُومَ، فَصَاقَتْ نَفْسُ الشَّعْبِ فِي الطَّرِيقِ.⁵ وَتَكَلَّمَ الشَّعْبُ عَلَى اللَّهِ وَعَلَى مُوسَى قَائِلِينَ، لِمَاذَا أَصْعَدْتُمَانَا مِنْ مِصْرَ لِنَمُوتَ فِي الْبَرِّيَّةِ. لَأَنَّهُ لَا خُبْرَ وَلَا مَاءَ، وَقَدْ كَرِهَتْ أَنْفُسُنَا الطَّعَامَ السَّخِيفَ.⁶ فَأَرْسَلَ الرَّبُّ عَلَى الشَّعْبِ الْحَيَّاتِ الْمُحْرِقَةَ فَلَدَعَتِ الشَّعْبَ، فَمَاتَ قَوْمٌ كَثِيرُونَ مِنْ إِسْرَائِيلَ.⁷ فَأَتَى الشَّعْبُ إِلَى مُوسَى وَقَالُوا، قَدْ أَخْطَأْنَا إِذْ تَكَلَّمْنَا عَلَى الرَّبِّ وَعَلَيْكَ، فَصَلِّ إِلَى الرَّبِّ لِيَرْفَعَ عَنَّا الْحَيَّاتِ. فَصَلَّى مُوسَى لِأَجْلِ الشَّعْبِ.⁸ فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، اصْنَعْ لَكَ حَبَّةَ مُحْرِقَةٍ وَضَعْهَا عَلَى رَايَةٍ، فَكُلُّ مَنْ لَدَعَ وَتَطَرَّ إِلَيْهَا يَحْيَا.⁹ فَصَنَعَ مُوسَى حَبَّةً مِنْ نُحَاسٍ وَوَضَعَهَا عَلَى الرَّايَةِ، فَكَانَ مَتَى لَدَعَتْ حَبَّةٌ إِنْسَانًا وَتَطَرَّ إِلَى حَبَّةِ النُّحَاسِ يَحْيَا.¹⁰ وَارْتَحَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَتَرَلُّوا فِي أَوْبُوتَ.¹¹ وَارْتَحَلُوا مِنْ أَوْبُوتَ وَتَرَلُّوا فِي عَيْنِي عَتَارِيمَ فِي الْبَرِّيَّةِ، الَّتِي قَبَالَةَ مُوَابَ إِلَى شُرُوفِ الشَّمْسِ.¹² مِنْ هُنَاكَ ارْتَحَلُوا وَتَرَلُّوا فِي وَادِي زَارَدَ.¹³ مِنْ هُنَاكَ ارْتَحَلُوا وَتَرَلُّوا فِي غَبْرِ أَرْثُونَ الَّذِي فِي الْبَرِّيَّةِ، خَارِجًا عَنْ نُحْمِ الْأُمُورِيِّينَ. لَأَنَّ أَرْثُونَ هُوَ نُحْمُ مُوَابَ، بَيْنَ مُوَابَ وَالْأُمُورِيِّينَ.¹⁴ لِذَلِكَ يُقَالُ فِي كِتَابِ حُزُوبِ الرَّبِّ، وَاهِبُ فِي سُوقَةِ وَأَوْدِيَةِ أَرْثُونَ¹⁵ وَمَصَّبِ الْأَوْدِيَةِ الَّذِي مَالَ إِلَى مَسْكَنِ عَارَ وَاسْتَدَّ إِلَى نُحْمِ مُوَابَ.¹⁶ وَمِنْ هُنَاكَ إِلَى بَنُرَ. وَهِيَ الْبَنُرُ حَيْثُ قَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، اجْمَعْ الشَّعْبَ فَأَعْطِيهِمْ مَاءً.¹⁷ حِينَئِذٍ تَرْتَمِ إِسْرَائِيلُ بِهَذَا الشَّيْءِ، إِصْعَدِي أَنْثَاهَا الْبَنُرَ. أَجِيبُوا لَهَا.¹⁸ يَنْزُرُ حَقَرَهَا رُؤُسَاءُ، حَقَرَهَا شُرَفَاءُ الشَّعْبِ، بِصَوْلَجَانٍ، بِعِصِيَّتِهِمْ. وَمِنْ الْبَرِّيَّةِ إِلَى مَثَانَةَ،¹⁹ وَمِنْ مَثَانَةَ إِلَى تَخْلِيلِيلَ، وَمِنْ تَخْلِيلِيلَ إِلَى بَامُوتَ،²⁰ وَمِنْ بَامُوتَ إِلَى الْجَوَاءِ الَّتِي فِي صَحْرَاءِ مُوَابَ عِنْدَ رَأْسِ الْفِسْحَةِ الَّتِي تُشْرِفُ عَلَى وَجْهِ الْبَرِّيَّةِ.²¹ وَأَرْسَلَ إِسْرَائِيلُ رُسُلًا إِلَى سِيحُونَ مَلِكِ الْأُمُورِيِّينَ قَائِلًا،²² دَعْنِي أُمُرٌ فِي أَرْضِكَ. لَا تَمِيلُ إِلَى حَقْلٍ وَلَا إِلَى كَرَمٍ وَلَا تَشْرَبْ مَاءَ بَنُرَ. فِي طَرِيقِ الْمَلِكِ تَمْشِي حَتَّى تَتَجَاوَزَ نُحُومَكَ.²³ فَلَمْ يَسْمَعْ سِيحُونَ

¹Und da die Kanaaniter, der König von Arad, der gegen Mittag wohnte, hörte, daß Israel hereinkommt durch den Weg der Kundschafter, stritt er wider Israel und führte etliche gefangen.²Da gelobte Israel dem HERRN ein Gelübde und sprach: Wenn du dies Volk unter Meine Hand gibst, so will ich ihre Städte verbannen.³Und der HERR erhörte die Stimme Israels und gab die Kanaaniter, und sie verbannten sie samt ihren Städten und hießen die Stätte Horma.⁴Da zogen sie von dem Berge Hor auf dem Wege gegen das Schilfmeer, daß sie um der Edomiter Land hinzögen. Und das Volk ward verdrossen auf dem Wege⁵und redete wider Gott und wider Mose: Warum hast du uns aus Ägypten geführt, daß wir sterben in der Wüste? Denn es ist kein Brot noch Wasser hier, und unsre Seele ekelt vor dieser mageren Speise.⁶Da sandte der HERR feurige Schlangen unter das Volk; die bissen das Volk, daß viel Volks in Israel starb.⁷Da kamen sie zu Mose und sprachen: Wir haben gesündigt, daß wir wider dich geredet haben; bitte den HERRN, daß er die Schlangen von uns nehme. Mose bat für das Volk.⁸Da sprach der HERR zu Mose: Mache dir eine eherne Schlange und richte sie zum Zeichen auf; wer gebissen ist und sieht sie an, der soll leben.⁹Da machte Mose eine eherne Schlange und richtete sie auf zum Zeichen; und wenn jemanden eine Schlange biß, so sah er die eherne Schlange an und blieb leben.¹⁰Und die Kinder Israel zogen aus und lagerten sich in Oboth.¹¹Und von Oboth zogen sie aus und lagerten sich in Ije-Abarim, in der

لِإِسْرَائِيلَ بِالْمُرُورِ فِي ثُغُومِهِ، بَلَّ جَمَعَ سِيحُونُ جَمِيعَ قَوْمِهِ وَخَرَجَ لِلِقَاءِ إِسْرَائِيلَ إِلَى الْبَرِّيَّةِ، فَأَتَى إِلَى يَاهَصَ وَخَارَبَ إِسْرَائِيلَ.²⁴ قَصَرَتْهُ إِسْرَائِيلُ بِحَذِّ السَّيْفِ وَمَلَكَ أَرْضَهُ مِنْ أَرْنُونَ إِلَى يَبُوقَ إِلَى بَنِي عَمُّونَ. لِأَنَّ ثُغْمَ بَنِي عَمُّونَ كَانَ قَوِيًّا.²⁵ فَاحْذَ إِسْرَائِيلُ كُلَّ هَذِهِ الْمُدُنِ، وَأَقَامَ إِسْرَائِيلُ فِي جَمِيعِ مُدُنِ الْأُمُورِيِّينَ فِي حَسْبُونِ وَفِي كُلِّ قُرَاهَا.²⁶ لِأَنَّ حَسْبُونَ كَانَتْ مَدِينَةً سِيحُونَ مَلِكِ الْأُمُورِيِّينَ، وَكَانَ قَدْ خَارَبَ مَلِكُ مُوَابَ الْأَوَّلَ وَأَحْذَ كُلَّ أَرْضِهِ مِنْ يَدِهِ حَتَّى أَرْنُونَ.²⁷ لِذَلِكَ يَقُولُ أَصْحَابُ الْأَمْثَالِ، إِيئُوا إِلَى حَسْبُونِ فَنُبْنَى وَنُصْلَحَ مَدِينَةُ سِيحُونَ.²⁸ لِأَنَّ تَارًا خَرَجَتْ مِنْ حَسْبُونِ. لَهَايَا مِنْ قَرِيَةِ سِيحُونَ. أَكَلَتْ عَارَ مُوَابَ. أَهْلَ مُرْتَفَعَاتِ أَرْنُونِ.²⁹ وَبَلَّ لَكَ يَا مُوَابَ. هَلَكْتَ يَا أُمَّةَ كَمُوشَ. قَدْ صَيَّرَ بَنِيهِ هَارِبِينَ وَبَنَاتِهِ فِي السَّبْيِ لِمَلِكِ الْأُمُورِيِّينَ سِيحُونَ.³⁰ لَكِنْ قَدْ رَمَيْتَاهُمْ. هَلَكْتَ حَسْبُونُ إِلَى دَيْنُونِ. وَأَخْرَجْنَا إِلَى نُوفَحَ الَّتِي إِلَى مِيدَبَا.³¹ فَأَقَامَ إِسْرَائِيلُ فِي أَرْضِ الْأُمُورِيِّينَ.³² وَأَرْسَلَ مُوسَى لِيَتَجَسَّسَ يَغْزِيرَ، فَاحْذُوا قُرَاهَا وَطَرَدُوا الْأُمُورِيِّينَ الَّذِينَ هُنَاكَ.³³ ثُمَّ تَحَوَّلُوا وَصَعِدُوا فِي طَرِيقِ بَاشَانَ. فَخَرَجَ عُوجُ مَلِكِ بَاشَانَ لِلِقَائِهِمْ هُوَ وَجَمِيعُ قَوْمِهِ إِلَى الْحَرْبِ فِي إِدْرَعِي.³⁴ فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى، لَا تَخَفْ مِنْهُ لِأَنِّي قَدْ دَفَعْتُهُ إِلَى يَدِكَ مَعَ جَمِيعِ قَوْمِهِ وَأَرْضِهِ، فَتَفْعَلْ بِهِ كَمَا فَعَلْتَ بِسِيحُونَ مَلِكِ الْأُمُورِيِّينَ السَّاكِنِينَ فِي حَسْبُونِ.³⁵ قَصَرْتُهُ وَبَنِيهِ وَجَمِيعَ قَوْمِهِ حَتَّى لَمْ يَبْقَ لَهُ شَارِدٌ، وَمَلَكَوا أَرْضَهُ.

Wüste Moab, gegenüber gegen der Sonne Aufgang.¹² Und von da zogen sie und lagerten sich am Bach Sered.¹³ Von da zogen sie und lagerten sich diesseits am Arnon, der in der Wüste ist und herauskommt von der Grenze der Amoriter; denn der Arnon ist die Grenze Moabs zwischen Moab und den Amoritern.¹⁴ Daher heißt es in dem Buch von den Kriegen des HERRN: "Das Vaheb in Supha und die Bäche Arnon¹⁵ und die Quelle der Bäche, welche reicht hinan bis zur Stadt Ar und lenkt sich und ist die Grenze Moabs."¹⁶ Und von da zogen sie zum Brunnen. Das ist der Brunnen, davon der HERR zu Mose sagte: Sammle das Volk, ich will ihnen Wasser geben.¹⁷ Da sang Israel das Lied: "Brunnen, steige auf! Singet von ihm!"¹⁸ Das ist der Brunnen, den die Fürsten gegraben haben; die Edlen im Volk haben ihn gegraben mit dem Zepter, mit ihren Stäben." Und von dieser Wüste zogen sie gen Matthana;¹⁹ und von Matthana gen Nahaliel; und von Nahaliel gen Bamoth;²⁰ und von Bamoth in das Tal, das im Felde Moabs liegt, zu dem hohen Berge Piskas, der gegen die Wüste sieht.²¹ Und Israel sandte Boten zu Sihon, dem König der Amoriter, und ließ ihm sagen:²² Laß mich durch dein Land ziehen. Wir wollen nicht weichen in die Äcker noch in die Weingärten, wollen auch Brunnenwasser nicht trinken; die Landstraße wollen wir ziehen, bis wir durch deine Grenze kommen.²³ Aber Sihon gestattete den Kindern Israel nicht den Zug durch sein Gebiet, sondern sammelte all sein Volk und zog aus, Israel entgegen in die Wüste; und als er gen Jahza kam,

stritt er wider Israel.²⁴ Israel aber schlug ihn mit der Schärfe des Schwerts und nahm sein Land ein vom Arnon an bis an den Jabbok und bis an die Kinder Ammon; denn die Grenzen der Kinder Ammon waren fest.²⁵ Also nahm Israel alle diese Städte und wohnte in allen Städten der Amoriter, zu Hesbon und in allen seinen Ortschaften.²⁶ Denn Hesbon war die Stadt Sihons, des Königs der Amoriter, und er hatte zuvor mit dem König der Moabiter gestritten und ihm all sein Land abgewonnen bis zum Arnon.²⁷ Daher sagt man im Lied: "Kommt gen Hesbon, daß man die Stadt Sihons baue und aufrichte;²⁸ denn Feuer ist aus Hesbon gefahren, eine Flamme von der Stadt Sihons, die hat gefressen Ar der Moabiter und die Bürger der Höhen am Arnon.²⁹ Weh dir, Moab! Du Volk des Kamos bist verloren; man hat seine Söhne in die Flucht geschlagen und seine Töchter gefangen geführt Sihon, dem König der Amoriter.³⁰ Ihre Herrlichkeit ist zunichte worden von Hesbon bis gen Dibon; sie ist verstört bis gen Nophah, die da langt bis gen Medeba."³¹ Also wohnte Israel im Lande der Amoriter.³² Und Mose sandte aus Kundschafter gen Jaser, und sie gewannen seine Ortschaften und nahmen die Amoriter ein, die darin waren,³³ und wandten sich und zogen hinauf den Weg nach Basan. Da zog aus, ihnen entgegen, Og, der König von Basan, mit allem seinem Volk, zu streiten in Edrei.³⁴ Und der HERR sprach zu Mose: Fürchte dich nicht vor ihm; denn ich habe ihn in deine Hand gegeben mit Land und Leuten, und du sollst mit ihm tun, wie du mit Sihon, dem

Numbers 21

König der Amoriter, getan hast, der zu Hesbon wohnte.³⁵ Und sie schlugen ihn und seine Söhne und all sein Volk, bis daß keiner übrigblieb, und nahmen das Land ein.